

Zgoda u studentskoj referadi

Opisujem zgodu koja se odigrala u studentskoj referadi tijekom mojih studentskih dana, dok je još referada bila u zgradi starog Dekanata u sadašnjoj sobi za sastanke. U toj je prostoriji bio pult za kojim je radila samo voditeljica referade gđa. Zorka, a iza nje je prostor bio podijeljen u nekoliko boksova u kojima je radilo nekoliko zaposlenika. Ta gđa. Zorka je imenjakinja prerano preminule gđe. (ili tete) Zorke, koja je poznata novijim generacijama. Ta, starija gđa. Zorka, poznavala je svakog studenta poimenično, a rado je sa svakim porazgovarala o tijeku studiranja, pa i privatnom životu. Dok smo čekali u redu zabavljala nas je svojim pitanjima i duhovitim komentarima. Dobro se sjećam jedne kolegice koja je dugo studirala, a koja je bila puno preniska za svoju težinu i nije baš izgledala čista i uredna. A i odijevala se neobično.

"O dijete drago, pa Ti nisi ništa odslušala, niti položila ove godine! Opet si uzaludno izgubila godinu." - komentirala je g. Zorka.

"A ne, udala sam se!" - pobjedonosno izjavi kolegica.

"A sjajno, sjajno! Čestitam! Doista nisi gubila vrijeme."

Kolegica je rekla: "Ali nije bilo lako! Dobro sam se namučila!".

"Vjerujem! Vjerujem!" - odgovorila je g. Zorka i nasmijala sve nas u redu.

M.Taradi